

Forslag, som subsidiairt tiltrædes af det forstnævnte Mindretal, at Lehn-, Stamhus- og Fideicommissgodsbesiddere ikke herefter skulle kunne bortforpagte deres Bøndergods.

At dette ei heller skal kunne ske paa noget andet Gods, hvor der ifølge Fundatser eller andre Bestemmelser tilkommer Fæsterne særegne Begunstigelser, som ikke kunne komme dem tilgode ved Godsets Bortforpagning, hvilket bestemmes i Udkastets § 4, tiltræder det samme Fleertal, men foreslaaer en noget anden, formeentlig klarere og skarper Affattelse af denne Bestemmelse.

Naar det i § 5 er foreslaaet, ved at bestemme, hvilken Misligholdelse af Forpagtningscontracten der skal kunne medføre Forpagningens Forbrydelse, at dette ogsaa skal kunne ske i det i Forordn. af 9de Marts 1838 § 6 omhandlede Tilfælde, troer Udvalget, at Virningen i dette Tilfælde bør indskrænkes til Forpagterens egen Person, saa at Forpagningen vedbliver i sin fulde Udstrækning for hans Hustru og hvem den ellers af hende lovlig maatte blive overdragen.

Det foreslaaes saaledes:

Af Udvalgets Mindretal (H. Hansen, Jensen, Chr. Pedersen og Rasmussen):

1) Lovforslaget forandres saaledes:

„Den i Forordning af 15de Juni 1792 § 11 og Lov af 25de Juni 1870 hjemlede Ret til at bortforpagte Gaarde, som ere Fæstetvang undergivne, bortfalder.“

Bedtages dette Forslag, forandres Lovens Titel til:

„Lov om Ophævelse af Retten til Bortforpagtning af Fæstegaarde“.

Af Udvalgets Fleertal (Anderse n, Bregendahl, S. A. Hansen, Müller, S. Pedersen og subsidiairt H. Hansen, Jensen, Chr. Pedersen og Rasmussen):

2) Der indsættes følgende ny § 1:

„Den i Forordning af 15de Juni 1792 § 11 og Lov af 25de Juni 1870 hjemlede Ret til at bortforpagte Gaarde, som ere Fæstetvang undergivne, bortfalder for Besidderne af Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodsfer.“

Hvor der iøvrigt ifølge Fundatser eller andre Bestemmelser tilkommer et Godsets Fæstere særegne Begunstigelser, som bestemt forudsætte Bortfæstning efter den øvrige Lovgivning og ikke Forpagtning, kan saadan Forpagtning ei heller finde Sted.

Overtredelser af disse Forbud blive at paa-tale af det Offentlige.

For de øvrige Godsets Vedkommende komme de i §§ 2—7 givne nærmere Bestemmelser til Anvendelse.“

3) Bedtages Forslaget Nr. 2, udgaaer § 4.

4) I § 5, sidste Linie, forandres „“ til „“ og der tilføies: „dog saaledes at, saafrem Forpagteren forbryder for sin Person Forpagtningen af den i Forordningen af 9de Marts 1838 § 6 anførte Grund, vedbliver Forpagtningen i den efter Contracten tilbagestaaende Tid ei blot for hans Hustru og den, med hvem hun, saafremt Ægteffabet ophæves, maatte indgaae nyt Ægteffab, men ogsaa, naar hun eller hendes senere Mand dør inden Forpagtningstidens Udlob, for den, til hvem Forpagtningen af nogen af disse i Henhold til Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 og Lov af 25de Juni 1870 maatte være overdragen“

N. Andersen.

Bregendahl.

H. Hansen.

S. A. Hansen,

Formand og Dedsrer.

S. Jensen.

H. C. D. Müller.

L. C. Nyholm.

Chr. Pedersen.

S. Pedersen.

S. Rasmussen.

S. Scavenius.